

EL CLUB D'ATLETISME GRUP POBLET BAIX MAESTRAT AL CROSS DE VINARÒS

text CGPBM

Diumenge passat, el Club d'Atletisme es va desplaçar a la Ciutat de Vinaros per participar en el XVII Cross Ciutat de Vinaròs Memorial Mario Miralles, Campionat Provincial de Cross.

El nostre Club va completar 37 participants, entre aquests es va aconseguir la victòria en 2 proves, 3 segons llocs i 2 tercers.

El Club considera, tant els resultats com la participació, molt bona tenint en compte que era el primer cross de la temporada participant, practicamente, en totes les proves, sent dels clubs amb major presència. Cal ressaltar les victòries de Meritxell Melet Arin, en Benjamí Femení, així com el domini total en Aleví Femení, ja que el podi va ser íntegrament del Baix Maestrat. Va repetir victòria Adelina Dabaran (va vèncer en 2007), prometedora atleta tot i ser el seu primer any en la categoria Aleví. Important la coparticipació de Carla Masip, tercera, primer any en la categoria infantil, així com la benvinguda, de nou, al cross, de la veterana Mercedes Ruiz, que després de realitzar una bona carrerava aconseguir ser segona en la seua categoria i desena en la prova que incloïa promeses, sènior i veteranes.

Número 662- 5 desembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

Residus: Tots els generem però ningú els volem (excepte Benicarló)

última hora!

CENTRE DE SALUT: Més tard i més menut

Els pressupostos de la Generalitat segons el PP i el Bloc
Articles: "Durá dimissió!"

La convivència entre pobles s'embolica en el Maestrat per la proximitat de plantes d'escombraries i gas a altres municipis

El projecte Castor, les tensions entre Càlig i Cervera per les escombraries, i ara Benicarló que també vol entrar en el sarau, amb la planta de reciclatge, juntament amb les depuradores, són alguns exemples del poc enteniment i sensibilitat existent entre ells

text REDACCIÓ

Història d'uns residus

La ubicació de la planta de recollida de residus sòlids urbans per a un global de 49 municipis de les comarques de l'Alt i Baix Maestrat, Els Ports i Plana Alta a la partida la Bassa de Cervera ha portat el malestar i els primers problemes veïnals entre Càlig i Cervera. També la preocupació del sector agrícola del Maestrat, per part de la Unió de Llauradors, davant el temor de possibles filtracions i contaminació de les aigües del subsòl.

El problema ve de lluny. 17 municipis ja van quedar constituïts el 1992 en unitat de producció, contemplant el sector 9 les poblacions de Canet, Catí, Xert, La Jana, Rossell, Sant Jordi, Sant Rafael, Traiguera i Vinaròs i el sector 10, Albocàsser, Benicarló, Càlig, Cervera, Peníscola, la Salzadella, Sant Mateu i Tírig, i fins i tot es van fixar les quotes que cada municipi havia d'aportar. No és fins a 10 anys més tard, el 2002, quan es constitueix el consorci de la Zona 1 i se sondeja Les Coves de Vinromà, Alcalà de Xivert i Cervera per a situar la planta i abocador amb el sabut resultat d'oposició per part de la

Plataforma que ha constatat que els terrenys i subsòl són inestables.

Finalment es va optar pel municipi que ja havia d'acollir en els anys 90 aquesta infraestructura i que finalment va quedar frenada. Són ja 16 penosos anys de fracassos en matèria de residus, a la comarca, el que ha dut als alcaldes dels municipis litorals a haver d'amagar les seues muntanyes d'escombraries i soterrar-les amb tones de terra i d'inerts, extingir reiterats incendis, i cercar alternatives per a la gestió dels

Són ja 16 penosos anys de fracassos en matèria de residus, a la comarca, el que ha dut als alcaldes dels municipis litorals a haver d'amagar les seues muntanyes d'escombraries...

FOTO!

Els Maura al Setrill!

Un grapat de parents amb el cognom 'Maura' es van reunir el passat dissabte 29 de novembre al voltant d'una taula a la Penya Setrill per celebrar un dia de fraternitat i festiu. Al llarg del dinar es va homenatjar a la gent més gran de la família. Segons la web www.publicprofler.org el cognom Maura es troba poc extès pel món, destacant Espanya, Itàlia, Japó, França i Argentina, principalment. Per regions les Illes Balears, Lazio (Itàlia), i la nostra autonomia, és on es concentra el cognom amb més freqüència.

FOTO!

Acte solidari a l'IES Ramon Cid amb motiu del Dia Internacional de la lluita contra la SIDA.

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyols
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Un moment si us plau

Fronteres

text JOAN HERAS

-Bon dia. L'atén Carme Martí. En què puc ajudar-lo?

- Bon dia. Miri, jo voldria contractar el seu Servei d'assistència. Es tracta d'una vivenda que fa un teps que no està habitada i ara voldria que vinguessin a fer una revisió de les instal·lacions perquè ara hi he d'anar a viure.

- D'acord. Em podria donar les dades de la pólissa a o el número de DNI del titular del contracte?

- Sí, miri....

I aleshores comença el recitat de noms, números i adreces.

- Així vostè no és el titular del contracte.

- No, no. Aquesta és la vivenda d'un familiar que fa dos anys que viu a l'estranger .

- El número del carnet d'identitat del titular, si us plau.

- Sí, miri....

I continuen les dades. Aclarim el meu nom perquè el tracte de senyor necessita un nom propi que l'acompanyi. Malgrat això, diverses vegades seré anomenat amb el nom del meu parent. No passa res, tot queda en família. El que compta és poder realitzar la gestió amb èxit i sense una inversió de temps desproporcionada.

- Miri, senyor Heras, vostè no és el titular del contracte i per poder contractar els serveis d'assistència cal que primer posi el contracte al seu nom.

- Fa uns dies un company seu, en aquest mateix telèfon, en va dir que per poder contractar els serveis d'assistència no calia que jo fos el titular del contracte.

- Un moment si us plau. -La veu de la senyora es perd darrera una sintonia que es va repetint: tararí, taraitararí, tiroré, tiroré, taram, taram i tornem a començar.

- Disculpi l'espera. Li passo a un company del departament d'altres perquè li facin el canvi de nom. Un cop li hagin resolt això ja el tornaran a posar amb aquest departament. Gràcies per la seva atenció i bon dia.

- - Gràcies. -I la sintonia de nou va fent les seves voltes. La sospita que la cosa es complica va prenent forma de certesa. Sempre, però, ens queda l'esperança que a la segona -o fins i tot a la tercera- va la vençuda. Una nova veu surt a l'escena.

- Bon dia senyor Heras. L'atén Josep Valldaura. La meva companya en diu que vol fer un canvi de nom en la titularitat del contracte.

Sens dubte , el clàssic article de Larra, aquell famós *Vuelva usted mañana*, segueix ben viu avui.

- Bé, jo no volia ben bé això però la seva companya m'ha dit que vostè 'ho arreglarà. -Li explico de nou la història i repassem dades.

- D'acord, però sí que és necessari canviar el nom del titular.

- Doncs fem-ho. Vostè és qui pot fer-ho, no?

- Sí. Però el que observo és que hi ha un problema amb la darrera factura i el sistema informàtic no em permet fer el canvi de nom.

- Però què vol dir? -els nervis comencen a fer més agre el meu to de veu.

- Si us plau, esperi un moment que faig una consulta. -I de nou la musiqueta. Aquesta vegada l'espera és força més llarga. Per evitar l'aflorament de la mala llet que va apretant, aprofito l'espera per revisar el correu electrònic i per començar la llista per anar al súper.

- Perdoni l'espera. Passo la trucada a un company perquè li resolgui el tema de la factura i després ja em retornaran la trucada. Gràcies per la seva atenció i bon dia.

Potser sembla increïble però és terriblement cert. El passeig telefònic pels diversos departaments de l'empresa de gas dura -i no és una hipèrbole- tres quarts d'hora. Evidentment el tema queda sense resoldre i per aquesta raó es converteix en un problema. Am quina facilitat lles grans empreses són capaces de fer que qualsevol gestió s'enravessi de tal manera que esdevingui un nus complex de desfer. La culpa de tot, és clar, és el sistema informàtic. Però no es pot defallir, no es pot perdre l'esperança: sempre hi haurà un dia que, sense saber perquè, després de hores de converses telefòniques i de diverses visites a les oficines, el tema es resoldrà. Tot és qüestió de temps. De temps perdut miserablement i estúpida. Però aquestes són les regles del seu joc. Sens dubte , el clàssic article de Larra, aquell famós *Vuelva usted mañana*, segueix ben viu avui. Hem sofisticat els mitjans, hem suprimit la finestreta per consultes telefòniques o per Internet, però el cas és el mateix. Pobres de nosaltres quan ens hem de dirigir, com a ciutadans o com a clients, a una administració o empresa pseudomonopolista. Per arribar al mateix lloc calen tantes novetats tecnològiques? Realment és el sistema informàtic el que fa aigües per tots costats?

"El conseller de Medi ambient va admetre, recentment, la possibilitat de contaminació del subsòl"

ve de la pàgina anterior

residus davant la clausura d'abocadors. El passat mes el motor del pou que abasteix d'aigua potable a Cervera va ser incendiat amb algun element explosiu. L'acció, encara que sense confirmar-lo ningú oficialment, s'emmarca en el malestar existent entre ambdós municipis. El conseller de Medi ambient va admetre, recentment, la possibilitat de contaminació del subsòl de la zona, en la línia de les tesis que defensa la Plataforma i l'Ajuntament de Càlig, governat conjuntament pel PP i l'Agrupació d'Electors de Càlig (AEC). La nova ubicació estudiada, propera al jaciment de la vila romana del Mas d'Aragó, estaria encara més prop de Càlig.

Embolica que fa fort

La passada setmana va prosseguir el serial de les plaques que prohibeixen la circulació de camions pels camins de Càlig i que impossibilitarien l'arribada dels camions de la brossa, a més dels agents de la policia tancant el pas i els recursos, denúncies i querelles contra acords expropiadors, presos pel primer edil de Cervera i el propi

A tot açò, ara, se li suma que Benicarló visita una planta pilot de tractament mecànic de residus que genera un baix percentatge de refús i proposa situar-la a Benicarló, i a més ofereix terrenys i finançament.

vicepresident del Consell. A tot açò, ara, se li suma que Benicarló visita una planta pilot de tractament mecànic de residus que genera un baix percentatge de refús i proposa situar-la a Benicarló, i a més ofereix terrenys i finançament.

Ara, Vinaròs, acaba de manifestar recentment per mitjà del seu tinent d'alcalde, Javier Balada, que "si la planta va a Benicarló, haurien de retornar-nos els 20.000 euros que vam pagar, en el seu moment, quan es va engegar el consorci". Jorge Lamparero, director de l'Oficina del Canvi Climàtic, vol conèixer la planta que agrada a Benicarló i que solucionaria molts problemes de transport i convivència. El president de la Diputació i del PP provincial, Carlos Fabra, va recordar que hi ha un acord del Consorci, però que és la Generalitat qui té l'última paraula en aquest assumpte

Una altra més, la planta de gas

El projecte Castor i la decisió de situar la planta en terra d'aquest projecte energètic, el més allunyat possible del casc de Vinaròs i molt pròxima als nuclis d'Alcanar, Sant Rafel i Ulldecona -

encara que és el primer municipi català el que més oposició ha mostrat-, han propiciat multitudinàries mobilitzacions, estudis diversos i que, al mateix temps, un jutge de la Sala Tercera del Tribunal Suprem haja admès a tràmit el recurs contra la concessió de l'explotació de la planta submarina. La Plataforma en Defensa de les Terres del Sénia demana un debat que no es produeix.

I l'últimàtum europeu

En matèria de depuració d'aigües la situació no és millor. Els canvis d'ubicació introduïts per la proximitat de les propostes de EDAR a zones poblades i a municipis confrontants ha retardat la seua construcció. Aquesta mateixa setmana l'Executiu comunitari ha llançat sengles ultimàtums a Espanya en diversos casos de vulneració de la directiva de 1991 sobre tractament de les aigües residuals urbanes. En la llista de municipis infractors estan les poblacions castellonenques de Vinaròs, Benicarló, Peníscola i Alcossebre. El pròxim any podria ser l'any de les depuradores que falten al Maestrat. Faltarà veure-ho.

ÚLTIMA HORA, ÚLTIMA HORA, ÚLTIMA HORA, ÚLTIMA HORA

Conselleria vol fer encara més menut el nou Centre de Salut

Les obres, aplaçades, probablement fins l'abril de 2009

text REDACCIÓ

Altra vegada endarrerides les obres del nou Centre de salut de Benicarló. Segons ha pogut saber La Veu de Benicarló de fonts solvents han sorgit problemes amb el nou Centre de Salut benicarló que, la setmana passada, amb tota la "pompa i boato", tots els capgrossos del PP anunciaven com a fet després de la ficada de la tercera pedra.

El passat dimecres s'havia de firmar l'acta de replantejament dels futurs terrenys d'aquest nou centre de salut, tan necessari per els benicarló, i aquesta signatura no es va produir. Els motius de no haver-se fet la signatura no han transcendit.

Segons ha pogut esbrinar La Veu, l'arquitecte redactor del projecte, Moya, va ser cridat per Conselleria per a refer-lo, de manera que, segons sembla, aquest quedaria més menut que el que inicialment estava previst, i que ja havia estat modificat a la baixa. La idea, pel que ha pogut saber La veu és que quede, d'una grandària semblant al que s'ha fet a Borriana.

Ja veurem si Marcelino Domingo compleix la seua paraula...

Al mateix temps, les nostres fonts ens indicaven que la previsió és que les màquines, almenys, no entren a treballar fins el més de març o abril de l'any que ve, amb la qual cosa li haurem de ficar uns quants mesos més, a l'endarreriment de més de sis anys que portem en aquesta edificació tan important i que ja porta tres pedres inaugurals ficades.

Els pressupostos de la Generalitat segons el PP i el Bloc

text REDACCIÓ

El primer edil de Benicarló, Marcelino Domingo, va mostrar la seua satisfacció per la inversió de 80 milions d'euros prevista per a la localitat en els comptes de la Generalitat del pròxim any.

L'alcalde va assegurar que "és la primera vegada que els pressupostos tenen en compte a Benicarló". Els comptes inclouen finançament per al Centre de Salut Integrat, les carreteres de Benicarló a Càlig i de Benicarló a Peníscola, l'ampliació del port de Benicarló per 30,5 milions d'euros i la construcció de l'escola en el sector 7 una vegada es lliurin els terrenys abans de cap d'any i conclouï el dijous la tramitació administrativa i altres sis milions d'euros per a la futura Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) amb tractament terciari d'un total de 24 milions en dues anualitats. Al març podrien arrencar les obres de la EDAR, el projecte de la qual ha sofert un petita variació per a defensar els interessos d'un propietari d'una explotació de tarongers afectat.

Els comptes públics inclouen 500.000 euros per a la reforma de l'edifici en construcció que haurà d'acollir a la Policia Autònoma i que haurà d'executar la Conselleria de Governació. L'edil confia finalment que s'aprovin altres esmenes plantejades, com les de la creació d'un

Conservatori de Música en la localitat, que supleixi al municipal amb serveis comarcals i que suposa un elevat cost de manteniment a les arques municipals.

El Bloc diu que la Generalitat invertirà menys a Benicarló en 2009 de l'anunciat pels diputats del PP

El portaveu del Bloc de Benicarló, Sergi Pitarch, va denunciar que el contingut dels pressupostos de la Generalitat per a 2009 contempen molts menys milions dels anunciats aquesta mateixa setmana pels diputats autonòmics populars Mariano Castejón i Jaime Mundo.

Pitarch assenyala que les partides en inversions per a l'exercici de 2009 ascendeixen a 1.562.590 € per al Centre de Salut de Benicarló, 148.480 € per a l'ampliació del port, 45.590 € per al contradic, 50.000 per a l'ampliació de l'obra del port i 257.570 € per a l'ampliació de la carretera de Càlig.

Quant a les transferències els comptes tan sols contempen 150.000 euros per al futur teatre auditori que ja conta amb projecte i 12.000 euros per al futur museu dels magatzems del mar. "Com es pot veure, gens té a veure amb les declaracions fetes públiques per alguns dirigents del PP, el que demostra la falta d'influència dels populars benicarló davant els seus caps de la capital", va concloure.

UNA NOVA CITA

textCNB

El Club Natació Benicarló, va disputar la II Jornada del Trofeu Interclubs com equip acabat d'ascendir a la divisió d'honor.

Es va celebrar el passat 22 i 23 de Novembre la II Jornada del Trofeu Interclubs en la ciutat de Castelló en la piscina olímpica de la Salera, disputant-se les proves 133 nadadors/res. El Club Natació Benicarló va participar estrenant-se com equip acabat d'ascendir a la divisió d'honor, fent olor encara a Campions i Campiones en un ambient envejable i al mateix temps atípic, tal vegada per la tensió descarregada la setmana anterior, però que no els va impedir la continuïtat al màxim nivell.

L'equip masculí va estar format per: Marc Fresquet 1r 50 m lliures i un crono de 24.31 - 1r 200 m lliures i un crono de 1:59.27; Miguel Piñana 1r 100 m papallona i un crono de 1:00.17 - 2n 50 m braça i un crono de 32.10; Marcos Fuente 1r 200 m estils/crono 2:24.53 - 3r 100 m esquena/crono 1:08.35; José Antonio Adell 2n 200 m estils/crono 2:26.46; Joan Ferrán Barrachina 3r 200 m estils/crono 2:36.56; Marc Avila, Gerard Saura, Albert Astor, Manuel Montserrat, Jordi Curto, Agustín Parra, Vicent Prats, Ferrán Remolina, Javier Traver, Carlos Fuente y Guillermo Soriano.

L'equip femení sense Susana del Olmo, que amb la seua recent mínima nacional en braça va quedar convocada a València, va estar compost per: Adrea Fuentes 2a 50 m esquena i un crono de 36.09 - 3a 100 m esquena i un crono de 1:16.67; Paula Saura 2a 200 m estils/crono 2:34.09; Marina Herrero 2a 50 m papallona/crono 1:16.85; Meritxell Sospedra, Maria Coll, Lucía Piñana, Montserrat Astor, Inmaculada Cerdá, Claudia Campos y Paula Gil.

Vinaròs, Peníscola i Benicarló presenten conjuntament el seu programa de participació als Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana

text GREGORIO SEGARRA

En el saló de plens de l'Ajuntament de Benicarló va tenir lloc la presentació del programa d'esport escolar 2008 de l'Ajuntament de Benicarló, així com la participació conjunta dels municipis de Vinaròs, Peníscola i Benicarló en els XXVII Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana, mitjançant l'organització de la Fase Intermunicipal de Castelló Nord. A l'acte van assistir la regidora d'esports de Vinaròs, María José Ferrer, el regidor d'esports de Benicarló, Ximo Pérez Ollo, el tècnic d'esports de Peníscola, Tino Ayza i el Delegat Provincial del Consell Valencià d'Esports, Manuel Muñoz. La presentació va córrer a càrrec del tècnic d'esports de Benicarló, José Luis Herreros, que va posar l'accent en els aspectes més rellevants del programa.

En quant a les activitats va destacar la lliga comarcal d'handbol, bàsquet, futbol sala i pilota, les jornades puntuals de judo, kárate i natació, així com les activitats multiesportives en els col·legis, de 12 a 13 hores, els dies lectius. Les categories van des de prebenjamí fins a cadet i les dates en les que es desenvoluparà la fase regular de les activitats van del 13 de desembre de 2008 al 4 d'abril de 2009. També va destacar l'augment de les subvencions a les entitats col·laboradores de la

El delegat provincial, Sr. Muñoz, es va felicitar per la tornada de la comarca als Jocs Esportius de la Comunitat, després de 22 anys d'absència.

campanya, que passen de 21.000 a 30.000 €, i la gratuïtat de totes les activitats oferides per l'Ajuntament dins del programa. Tots els assistents a l'acte de presentació van coincidir en les seues intervencions a recalcar la importància que té la pràctica esportiva en les escoles i el delegat provincial, Sr. Muñoz, es va felicitar per la tornada de la comarca als Jocs Esportius de la Comunitat, després de 22 anys d'absència.

No vaig pujar

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Una setmana més em trobo amb el problema de sempre que encara no sé com el resoldré, però ja m'apanyaré. Com tothom sap a hores d'ara i jo vaig anticipar la setmana passada a aquestes mateixes pàgines, el nostre CDB va jugar el seu partit dissabte per la tarda (o es diu "per l'aspra"?). Es veu que l'assistència de públic va ser inversament proporcional a la que es registra a una presentació fallera, i directament proporcional a l'efectiu que tenim a les butxaques. He dit "es veu" perquè no vaig pujar. Però no és que no vaig pujar perquè no em semblava bé l'horari triat per la junta directiva, que tan em fa. El motiu de la meua absència al camp només el coneixem jo i la meua neurona, encara que seria capaç de contar-lo ara mateix, en aquesta mateixa pàgina. Però com que tinc encara molt d'espai per omplir i encara no sé que posaré, no tinc més remei que compartir aquest secret amb vosté, estimat lector, perquè sé que em comprendrà i al final pensarà que vosté haguera fet el mateix que vam fer jo, la meua neurona i tota la mandra que habitualment porto al damunt. Efectivament, dissabte de matí vaig haver de marxar amb un dels productes del "reflejo viviente del amor" que professo a la meua esposa, perquè aquest do que se'm va concedir fa nou anys havia de jugar un partit de futbol a unes instal·lacions esportives que es diuen Chencho i que, tot siga dit, estan molt ben condicionades. Allà feia un vent i un fred que jo personalment penso que no me'ls mereixia, però que se'm van atorgar amb abundància i sense

escatimar ni una mica. Fruit d'aquesta incidència meteorològica descontrolada, em va venir un fred al cos que només venia a confirmar allò de *que no pesan los quilos sino los años*. En arribar a casa -passades les quatre de la tarde- només tenia

ganes de jaure al sofà tot recuperant la meua postura natural. Al carrer s'anava fent fosc i el fred que feia al poble no tenia res que envejar al que al matí vaig patir a la capital de la Plana. Per aquest motiu i no d'altre, vaig decidir restar a casa, fent el drogo tot intentant recuperar la calor i el benestar corporal i psíquic que havia perdut al llarg del matí per eixos camps de Déu.

A l'endemà, després de preguntar el resultat, vaig descobrir que havien empatat a un. Quina llàstima, vaig pensar, perquè possiblement amb aquest equip ens veurem les cares a l'hora de decidir les places que

donen dret a baixar automàticament de categoria. Però com sempre es diu, encara ens queda molta lliga i sempre som a temps de recuperar. Arribats a aquest punt, em feia falta informació per tal de completar una mica aquesta pàgina amb alguna cosa relacionada amb el partit. Vaig tindre ocasió de parlar amb Gregorio Segarra, que em va donar la seua visió del partit i com que a mi em va semblar correcta i em refio de la gent, vaig a fer un parell de cèntims de partit. Es veu que la primera part va ser desastrosa, per oblidar. Els nostres jugaven al patadón y tentetieso seguint escrupolosament les consignes emanades de l'entrenador local de "fuera, fuera", amb la qual cosa no es va lligar ni una jugada i els de Nules, que es veu que són més mediocres que nosaltres, van aconseguir el seu gol. Però a la segona part van canviar les coses. Es veu que un aficionat va llançar un crit punyent en defensa del bon futbol, i l'entrenador local va prendre nota. Els jugadors locals van començar a jugar a futbol i van aconseguir

l'empat que al final va esdevenir el resultat definitiu.

La propera jornada, en partit que es disputarà el dissabte dia sis festivat de Sant Nicolau a les quatre i mitja de la tarde al camp anomenat Javier Marquina del Grau de Castelló, el Benicarló torna a jugar un altre partit de lliga. Els del Grau tenen dos punts menys que nosaltres, amb la qual cosa -i si el càlcul no falla- ens posaríem a cinc punts d'ells en cas de victòria. Ja els ho contaré la propera setmana, com sempre, de segona mà, perquè jo no hi penso anar.

UN NOU BATEC SOLIDARI PER LA INTEGRACIÓ

text CNS AGENDA21

El passat diumenge la Placeta dels Bous de Benicarló va ser testimoni d'un nou batec de la Diàstole per la Integració que desenvolupa cada mes el Consell de Necessitats Socials de l'Agenda 21. Aquest cop els jocs tradicionals i interculturals varen ser els encarregats de servir de nexa entre les diferents cultures que conviuen al nostre poble. Després de molts i molts anys, els jocs populars van tornar a conquerir els nostres carrers. Els nostres joves van poder redescobrir alguns dels jocs més característics de la nostra terra com el joc de la ratlla, les carreres de sacs, la corda, la pilota o el sambori, entre d'altres. Cal destacar que la jornada va transcórrer en un ambient festiu, lúdic i reivindicatiu. Així, es varen pintar pancartes que demanaven un Benicarló més sostenible, solidari i intercultural. Un objectiu que des del Consell de Necessitats socials ens esforcem en anar fent realitat, tot i les limitacions ens que ens veiem obligats a superar. Tot i això, agraïm a totes les persones (que van ser moltes i de quasi totes les cultures majoritàries presents en la nostra localitat) que van apropar-se a la Plaça i van decidir jugar i ajudar-nos en els jocs, i com no gràcies a tots els nenes i nenes que ens van regalar els seus somriures i que durant tota la jornada van donar mostres de que per als nens tots i totes som iguals sense distincions absurdes

Una llàstima que cap representant del nostre equip de govern o oposició es passarà per la placeta. Ben segur s'hagueren divertit molt...

de raça, cultura o sexe. Una llàstima que cap representant del nostre equip de govern o oposició es passarà per la placeta. Ben segur s'hagueren divertit molt i hagueren pogut gaudir de la felicitat d'aquells infants que, com era costum fa uns anys; tornaven a jugar, aquest diumenge, pels carrers del nostre poble. Quina llàstima.

Xerrada en Benihort: La síndria Fashion

text BENIHORT

Benihort va organitzar el dimarts 25 de novembre una xerrada de l'Associació Grup Fashion (A.G.F), amb la qual col·labora en la producció de síndria Fashion. La conferència va servir per a acostar als seus socis i productors aquest projecte que ha convertit a la "síndria negra sense llavors" en la reina i que el televisiu cuiner Karlos Arguiñano promociona en el seu programa. La cooperativa benicarlanda va produir un milió de quilos de fashion en la campanya 2008.

Com representants de Benihort van presidir la xerrada el seu director, Guillermo Edo, així com el cap de l'àrea d'Hortalisses, Sebastián Torres. Pel grup Fashion van participar el seu president, Francisco Torres López, i el responsable de l'àrea de Producció, José Cárdenas Padilla. Durant la seva exposició Padilla, va explicar que "la síndria fashion és valorada en el mercat perquè és la primera síndria negra sense llavors. Posseix una excel·lent qualitat, ja que es caracteritza per tenir una carn de color vermell intens i ser

cruixent i per contar amb un gran sabor i dolçor des de l'escorça fins al cor". El responsable de l'àrea de Producció també va ressaltar als socis de Benihort que "a través d'aquest nou producte, Fashion assegura oferir als professionals i al client una marca de prestigi, una exhaustiva planificació de la producció amb una oferta no estacional, un estricte protocol de qualitat, un sistema auditat per una companyia independent i una total coordinació de l'oferta comercial, a tots els nivells".

Manifestació STEPV-Iv

El Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià – Intersindical Valenciana (STEPV-Iv) valora molt positivament la gran participació en la manifestació que va tindre lloc dissabte 29 de novembre, a la ciutat de València, que reclamava la retirada de l'ordre d'impartició d'EpC en anglès, la dimissió del

conseller Alejandro Font de Mora i tota una sèrie de mesures per millorar l'ensenyament públic i de qualitat. Aquesta manifestació va tindre un seguiment massiu amb desenes de milers de persones d'arreu del País Valencià. Mares, pares, professorat, alumnat, ciutadanes i ciutadans de totes les comarques valencianes. Des de Vinaròs fins Pilar de la Horadada i des d'Ademús fins Dénia es van mobilitzar per exigir al President Camps que canvie la seua actitud i la seua política envers l'ensenyament. Més enllà de les xifres, que des d'algunes instàncies oficials intentaran minimitzar, el cert és que quan la capçalera de la manifestació havia arribat a la plaça de la Mare de Déu la cua encara no havia eixit de Sant Agustí. La cua va tardar hora i mitja per a poder avançar!. L'èxit de la manifestació ha estat motivat pel gran malestar que existeix en la societat valenciana per la política educativa i per les imposicions del govern de Francisco Camps. A més, pel treball que les diverses organitzacions sindicals i socials i milers de persones han fet durant les darreres setmanes en centenars d'instituts, escoles, barris i pobles de la nostra geografia. Un treball unitari i cooperatiu amb objectius clars: la millora de l'ensenyament públic i l'exigència que s'acaben les imposicions i les actituds antidialogants del conseller Font de Mora i del seu equip. STEPV-Iv reclama al President Francisco Camps que dialogue, consensue i negocie, tot el contrari del que està fent Alejandro Font de Mora. És a dir que es pose mans a la feina i solucione el conflicte social que ha generat el seu conseller d'Educació. Açò passa per obrir vies de diàleg sobre les reivindicacions plantejades pel conjunt de les organitzacions que representen a l'ensenyament públic valencià. En cas contrari, serà el mateix President Francisco Camps el responsable de la situació en negar-se a buscar les solucions que li reclamen desenes de milers de valencianes i valencians. Un conflicte que supera l'àmbit educatiu ja que la majoria de la societat valenciana mostra una gran preocupació per la situació de l'ensenyament al nostre país. El proper dimarts 9 de novembre estan convocades assemblees unitàries en totes les comarques valencianes per impulsar la convocatòria de vaga del dia 17 de desembre. STEPV-Iv felicita a totes les organitzacions i persones que han fet possible l'èxit de la manifestació. Una gran manifestació festiva i reivindicativa.

Tot va començar el curs passat quan la nostra mestra de quart Maria ens va explicar que havíem de participar en un projecte sobre un objecte apreciat de la nostra infància. Així tots els companys varem triar aquell objecte que ens recordara la nostra infància i al que encara li teníem en gran estima. Després de triar-lo varem tindre que escriure perquè encara l'estimàvem i ens vam fer una foto amb ell. De tots, només el de Rafik i el d'Elisabet van ser triats. Durant l'estiu els organitzadors d'aquest projecte van entrevistar-se amb Rafik i la seua família. Finalment el 13 de Novembre de 2.008 vam anar tots els companys de cinquè al Mucbe per a soterrar l'objecte de Rafik. Elisabet no va poder soterrar-lo, perquè el tenia a Extremadura.

Allí primer van anar a una sala on ens van contar la història de Momo, mentre dos músics tocaven per a nosaltres. En aquella sala estaven tots els nostres objectes penjant pel voltant, ja que anaven a formar part de l'exposició El Museu del temps. Després vam baixar davant el Convent i allí Rafa ens va llegir en veu alta el que Rafik havia explicat de la seua vida i dels seus records sobre l'objecte que anava a soterrar. Finalment Rafik va posar en el clot que havia a la plaça el cotxet que li havia regalat el seu iaio abans de vindre a viure a Benicarló, quan tenia 4 anys, i amb morter el van tapar, després un treballador de l'ajuntament va posar damunt una pedra. En el soterrament també li va ajudar el seu millor amic a l'escola, Màrius, mentre alguns xiquets de la classe no van poder evitar plorar d'emoció. Quan Rafik va acabar de soterrar-lo, vam tornar a l'escola molt feliços per allò que acabàvem de viure.

Alumnes de 5è, CP Mestre Francesc Catalàn. Benicarló

MUSEU DEL TEMPS

LA GUERRA DEL COLTAN, UNA NOVA EXPLOTACIÓ D'ÀFRICA (i3)

La II Guerra Mundial Africana o "guerra del coltan" es tancà en fals amb els Acords de Pretòria de 2002. Encara que els soldats d'Uganda i Rwanda van sortir de la República Democràtica del Congo (RDC), les seves guerrilles sucursals continuaren operant en les províncies orientals del país, controlant les mines d'or i coltan. A més, a més, hi havia interessos econòmics de moltes multinacionals perquè es mantingués el clima convuls i caòtic de la regió.

Les milícies prorwandeses tutsis mantenen quasi esclavitzats xiquets i camperols congoleesos - molts d'ells de les ètnies pigmeu i hutu- que exploten els jaciments de coltan. De les mines, l'anomenat "or gris" és transportat cap a Goma, ciutat fronterera i capital de l'orient congolès, des d'on passa com a contraban a Rwanda. Després, és enviat en avions de la companyia belga Sabena a Alemanya, Kazakhstan o Bèlgica on extreuen el tàntal que es comprat per multinacionals de telecomunicacions com Nokia, Ericsson, Sony, Intel o IBM. Més del 50% del tàntal extret s'utilitza en la construcció de telèfons mòbils. Aquest "sector productiu" està gestionat per empreses com la Societat Minera dels Grans Llacs (SOMIGL) –amb participació sud-africana, rwandesa i belga- o la nord-americana American Mineral Fields. Cal assenyalar, que Rwanda sense posseir jaciments de coltan és un dels seus principals exportadors mundials i la RDC no es beneficia en res d'aquest comerç. És més, cal denunciar que tots els components de la cadena de producció se n'aprofiten de l'explotació dels miners congoleesos, aquests cobren 1 dòlar per quilo de coltan quan al mercat internacional es ven per 400 dòlars. A més, a més, a la regió oriental de la RDC moren unes dos mil persones diàries, moltes d'elles miners del coltan. Un grup d'experts del Consell de Seguretat de l'ONU emeté l'any 2001 un informe esgarrifós – Doc. S/2001/351-on s'acusava a certes multinacionals d'espolar les riqueses del país.

El paper de la missió de les Nacions Unides (MONUC) al conflicte congolès ha segut molt discutit. Els seus objectius, segons l'acord de 2002, eren protegir a la població civil, als cooperants i desarmar a les milícies rebels, però no ho han aconseguit. Resulta difícil de creure que els 17000 cascs blaus –la missió més massiva de l'ONU- no puguin reduir uns 8.000 rebels. Un altre aspecte, que pot semblar menor comparat amb la mort de milions de persones, és l'impacte ambiental de l'explotació del coltan. Els principals jaciments es troben dins d'importants reserves naturals com la de Virunga on es troben 700 dels darrers goril·les de muntanya.

Joseph Kabila guanyà les eleccions de finals de 2006. Constituï un govern -sense cap membre prougandes o prorwandes- que pretenia controlar realment el país i treure profit de les seves riqueses naturals. A l'agost de 2007, un general congolès tutsi Laurent Nkunda que participà en la revolta dels banyamulengue al costat dels rwandesos de Paul Kagame i s'havia incorporat a l'exercit regular de la RDC a 2002, es rebel·là contra el govern d'en Kabila. El centre de la revolta era Masasi, la "capital" de l'extracció del

coltan. Nkunda constituï el seu govern a la zona amb policia pròpia, radio, impostos, bandera i nom pel país: "Terra dels Volcans". Nkunda justificava les seves accions per la protecció dels tutsis congoleesos front els hutu rebels. Cal recordar que Nkunda fou acusat de crims de guerra pel Tribunal Penal Internacional.

Nkunda reinicià el conflicte armat a octubre de 2008. En uns dies, a'vançà cap a l'est, ocupà ciutats i produí el desplaçament de més de 200.000 persones. L'exercit regular congolès s'enfonsà i alguns soldats participaren en saquejos en la fugida. Nkunda arribà a 10 quilòmetres de Goma amb el pànic general. Els civils congoleesos atacaven i escridassaven als cascs blaus per no defensar-los i el seu cap, el general espanyol Diaz de Villegas dimití per manca de mitjans. Finalment, les forces de la MONUC van detenir a les de Nkunda i salvaren Goma. Aquesta ciutat estava envoltada d'humils campaments dels milers de refugiats del conflicte. La crisi humanitària provocà reaccions per part de la Unió Europea, que es planteja enviar 1500 soldats a la zona, i de l'ONU que decidí reforçar la MONUC. Als pocs dies i amb els fronts militars estabilitzats, les milícies tutsis declararen un alt el foc unilateral i demanaren negociar amb el govern de Kinshasa. Oxfam denuncià els saquejos i les violacions duts a terme per grups incontrolats dels dos bàndols, així com el reclutament de xiquets-soldat. El secretari general de l'ONU Ban Ki-Moon acusà de les atrocitats a totes dues parts implicades en el conflicte. Nkunda acceptà entrar en un procés de negociació de pau amb el govern de Kabila i la mediació de l'ONU.

Les forces tutsis de Nkunda, de ben segur, que reben ajuda de Rwanda però també de certes multinacionals interessades. Sembla que un desencadenant del conflicte ha segut el compromís signat entre el govern congolès i Xina en que aquesta es comprometia a construir determinades infraestructures a canvi d'explotar els recursos minerals. Aquet acord s'ha vist per Estats Units o Europa com una intrusió del gegant asiàtic al seu coto privat.

Sota l'excusa d'una violència interètnica, a la RDC, s'està produint un procés neocolonial d'explotació del país mitjançant les multinacionals. És possible que quan tinguem el mòbil a la mà, el mirem d'una manera diferent.

Pere Bausà

Durá dimissió!

text RAÛL BURRIEL

Les sorprenents declaracions de la regidora de Cultura, Raquel Durá, respecte a la necessitat de promoure la normalització de l'espanyol a la nostra ciutat, no sols sorprenen si no també indignen a aquells ciutadans que en la nostra vida diària trobem tants impediments per a expressar-nos en la nostra llengua, la llengua pròpia dels valencians, el català.

L'espanyol és la segona llengua més parlada en el món, després del xinès mandarí, atenent al número de parlants que la tenen com a llengua materna, sent el seu número total de parlants d'entre 400 i 450 milions de persones. Senyora regidora, li sembla a vosté que l'espanyol està en perill?

Una altra dada, l'Institut Cervantes (organisme encarregat de la difusió de l'espanyol pel món) parla clarament d'una llengua en expansió: donat que en 1994 el nombre de parlants era d'uns 330 milions. Això suposa un increment de més del 35% en els darrers 10 anys.

Però no és només el fet de la salut de ferro de l'espanyol al món, si no també el fet que en el nostre país els valencianoparlants vivim una situació de submissió

lingüística. Encara que potser Durá pensa, com Juan Carlos de Borbón, que "Nunca fue la nuestra, lengua de imposición, sino de encuentro; a nadie se le obligó nunca a hablar en castellano: fueron los pueblos más diversos quienes hicieron suyo por voluntad libérrima". Una altra mostra de desvergonyida hipocresia d'aquells que justifiquen de la manera més injustificable els abusos, ja no només contra les llengües minoritzades (el català en el cas del País Valencià o les llengües indígenes en el continent americà) si no els abusos per la força contra els pobles lliures que van ser sotmesos per les armes de l'exercit espanyol en diferents moments de la història; els mateixos indígenes americans van ser massacrats en el "descobrimient del Nou Mon", nosaltres vam perdre el dret jurídic i històric a ser una entitat política sobirana amb

el Decret de Nova Planta.

Senyora Durá, vosté m'indigna amb les declaracions que fa, que suposen una agressió directa a la meua llengua i a la meua cultura. A més, no si li ocorre més que presentar aquesta proposta a l'entorn de la celebració dels 25 anys de l'aprovació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià. Senyora Durá, dimitisca immediatament com a Regidora de Cultura.

Irreflexions

PINTEN BASTOS

Pinten bastos per al (des)govern de Camps: divendres, 28-11, amb la concentració front a la Conselleria de Benestar (!) Social, contra la retallada pressupostària als malalts mentals; i dissabte, 29-11, amb la macromanifestació, pels carrers del centre de

València, contra la política (des)educativa de la Generalitat del PP. Mentrestant el president(e) s'afanya en tancar repetidors, que ens porten -encara!- una televisió de qualitat -TV3-, per tal de distreure la ciutadania i "jalejar" els seus votants més ultres.

Tot, però, té un límit i la barca dels "populars" fa aigua per tots els cantons, ara ostentosa per la via sanitària i social de la desassistència a la població més fràgil:

pacients i familiars dels malalts mentals no estan rebent les ajudes pressupostades, per a la seua i inajornable atenció -més de mil milions d'euros, que es diu prompte, és el que els deu la Generalitat Valenciana-. Mentrestant s'han malgastat, amb desvergonyia, milions i milions en "eventos" de lluïment personal -l'últim el de la Fòrmula-1, per enriquir encara més a individus com Ecclestone o Agag-.

I encara dura el despropòsit de l'Educació per a la Ciutadania -en anglès *of course!*-, punta de l'*iceberg* d'una política "popular" educativa nefasta i ruïnosa, adreçada exclusivament a generar poblacions analfabetes i a boicotejar les decisions legítimes i democràtiques del Parlament espanyol i les propostes de la Unió Europea. Cap novetat: aules prefabricades en quantitat industrial, plantilles esquilmades, nomenaments arbitraris, claudres en peu de guerra, associacions de pares airades, desatenció total al valencià, conversió dels cossos tècnics -com ara la Inspecció Educativa- en comissaris polítics i mercantilisme i clientelisme absolut envers la privatització de l'ensenyament.

Pinten bastos, Sr. Camps.

Marc Antoni Adell

Esquizofrènia o cinisme?

text ROBESPIERRE

Després d'haver escoltat el ple de la passada setmana en els punts de la "normalització del castellano" i el posterior de la "normalització del valencià", he quedat completament descol·locat i, sincerament, crec, que alguna cosa no rutlla en el cap dels regidors del PP benicarlando.

La regidora de cultura, Durá, defensa (bé, ella és qui ho diu, però no crec que la idea haja sortit d'ella, no té prou llums), que el castellà està discriminat en la nostra societat i en el nostre ajuntament, que defensar el contrari es negar la realitat, i que l'administració no facilita el dret dels ciutadans a expressar-se en la llengua de l'imperi.

La veritat, no val la pena entrar, a fons, en la qüestió sobre si el castellà està discriminat a la nostra societat benicarlanda, perquè hi ha obvietats, que resulten insultants, i aquesta n'és una d'elles.

Què el castellà està discriminat en la nostra societat? No fem riure. Vostés coneixen algun castellà que s'haja adreçat a qualsevol administració valenciana, inclosa la nostra, la benicarlanda, i que haja tingut cap problema per adreçar-se a ella en castellà? O coneixen a algun castellà que haja demanat que se'l responga en castellà i no se l'haja fet cas? Està clar, NO. A qui li volen fer creure tamanya estupidesa. Per contra, a l'inrevés, em podem trobar a cabassos.

Però com deia anteriorment, aquesta no és la qüestió, la qüestió és com aquesta senyora, i el seu grup del PP, pot aprovar una proposta com aquesta, de normalitzar el castellà (?) i, acte seguit, aprovar-ne una altra, enviada per un ex-regidor del seu partit, suposem encara militant, i Secretari General de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, José Antonio Redorat, que diu diametralment el contrari i que demana impulsar la recuperació del valencià.

Tant és així, i cito textual, de la carta adreçada a l'alcalde del nostre ajuntament per part del senyor Redorat, per l'aniversari dels 25 anys de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, que diu "Una

La Guillotina

bona manera de celebrar este aniversari és tractar d'implicar a totes les forces polítiques, educatives, associatives, culturals etc. del teu municipi en la promoció i foment del valencià amb l'objectiu final **d'assolir l'equiparació efectiva amb el castellà i garantir l'ús normal i oficial del valencià.**

Com s'entén aquesta contradicció? Només se m'ocorren dos motius: esquizofrènia o cinisme.

Ficats a buscar la clínica de l'esquizofrènia m'he trobat que, aquesta, és un trastorn fonamental de la personalitat, una distorsió del pensament. Els qui la pateixen tenen freqüentment el sentiment d'estar controlats per forces estranyes. Tenen idees delirants que poden ser extravagants.

El deteriorament de la funció mental en aquestes persones ha arribat a tal grau que interfereix fortament la seua capacitat per afrontar algunes de les demandes ordinàries de la vida o mantindre un adequat contacte amb la realitat. No viu en aquest món (dissociació entre la realitat i el seu món), ja que existeix una negació de la realitat de forma inconscient.

Bé, tot i que no soc psiquiatra, ni pretenc ser-ho, em permeto fer veure que aquesta actuació de la regidora Durá, i la resta del seu grup donant-li suport, perfectament podria enquadrar-se en la simptomatologia de la clínica anterior però, tot i així, com no vull creure que el nostre municipi està governat per psicòtics, cosa terrible i poderosament perillosa, ... m'hauré de decantar, objectivament, per la contrària, el cinisme?

I això, tot i no ser tant perillós, certament, no em deixa massa tranquil sobre qui són els que ens governen i les seues accions. I és que, què vol dir cinisme? Segons el diccionari de la RAE, "desvergonya en el mentir o en la defensa i pràctica d'accions o doctrines vituperables".

Enteneu el meu neguit, tant d'una banda com de l'altra?

I és que actuacions contràries a l'esperit de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, en aquest poble, n'hem patit massa vegades per part dels governants del PP.

Portada La Veu del 7-08-1998
En el tema d'aquella setmana ja és feia ressò del maltracte al valencià

El Patronat de Turisme de Peníscola liquida el festival de cinema

text REDACCIÓ

Per unanimitat de tots els seus integrants, el Patronat de Turisme de Peníscola acaba de decidir no seguir amb el festival de cinema de comèdia que aquest any havia complert el seu vintè aniversari. Les intencions passen per promocionar d'una manera "més directa i més agressiva" la localitat turística. "Acomiadar-lo no és agradable", va admetre el president del Patronat, "però les modes i els temps canvien i hem de ser competitiu".

L'alternativa promocional al festival cinematogràfic quedarà solucionada amb un gran esdeveniment que es decidirà amb un concurs d'idees que es convocarà quan el present pressupost entre en vigor. "L'any té 51 setmanes més i el festival era una sola setmana", va assenyalar Rafael Suéscun. Per al pròxim any el patronat de turisme contarà amb un pressupost de 1.053.080 euros dels quals 310.000 aniran a accions promocionals de la localitat, atencions protocol·làries, assistència a fires, activitats per a turistes, 81.000 euros a la *Convention Bureau* i a estudis i treballs tècnics. A l'estació nàutica de Benicarló-Peníscola se li destinaran 30.000 euros i els membres del patronat esperen que "sigui un al·licient molt important".

L'edil va assenyalar que han treballat per a mantenir els compromisos econòmics tant de Diputació com de Generalitat per a promoció. Cada entitat seguirà aportant 72.000 euros que es destinaran a aquest esdeveniment del que encara serà necessari dilucidar si es convoca un nou concurs per a materialitzar-lo. A més va encoratjar a la qualitat de la classe empresarial per a garantir el futur de la localitat.

Sense gerent

Per altra banda, el patronat encara segueix sense gerent a pesar de les peticions de l'agrupació empresarial de contar de nou amb aquesta figura. Ara, segons va explicar Suéscun, han triat a una entre tres persones "que era del nostre grat i està molt ben preparat". Entre les seves funcions a més del Patronat estaria la gestió del Palau de Congressos.

"Ni idea de la denuncia"

Suéscun va eludir donar més informació sobre la querrela interposada per Juan Ignacio Carrasco, que va ser director del Festival de Cinema de Peníscola, contra diversos membres del Patronat i l'empresa adjudicatària de la XIX edició. "No tinc ni idea, tinc delegats els poders en els d'advocats i, ni sé, ni vull saber res, ni pregunto ni vull preguntar. No sé res", va concloure.

-Despedida de la Fallera Major de Benicarló 2008, Ester Escuder

-Els romanesos d'Albocàsser celebren el seu dia nacional

-Neu a Morella

-El Vilafranca A perd i el B guanya a Frontenis

-Peníscola no tindrà Festival de Cinema

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

ve de la p gina anterior

estranger, o no, que acomplisca aquesta premissa. Mireu si és difícil que això passe que, en un 99% de les vegades, quan un castellà es dirigeix a un valencianoparlant, aquest últim, canvia al castellà. En canvi si un valencianoparlant es dirigeix a un castellà, quasi mai, repetim, quasi mai de les vegades (l'1% dels anteriors), el castellà es passa al valencià. I això que alguns si que l'entenen però ... deu ser tan gran l'esforç que han de fer per canviar que ... Com s'ha de supeditar la llengua de l'imperi a la dels plebeus! Senyora regidora Durà preocupés de fer rutilar la cultura d'aquest poble, que bona falta li fa, i és allò perquè li paguen un bon pico, i deixa de fer el beneït. Preocupes d'acomplir la llei d'Ús i, amb això, ja es podrà, com diuen en el seu castellà "pegar con un canto en los dientes". Esperem no se li trenque cap.

Frases per a la història

Quan des de l'oposició li van recriminar al nostre alcalde pel pocús que ell fa del valencià, no va tindre cap problema a contestar que "jo parlo com me dona la gana". Xupate esa morena! Que diria un castizo. Amb alcaldes com aquest perquè volem Acadèmies de la Llengua. Li podem dir el mateix que als notaris, a la Universitat Popular fan uns curssets molt bons de València. El de les bones maneres ... amb cultura.

Frases per a la història (i 2)

I aquesta altra no és menys bona, del nostre Presi de la Dipu en referència al fotomuntatge realitzat sobre un anunci de la loteria de Nadal on, la seua cara, substitueix la del famós calb de la sort, i que circulava per internet. Així, aquest, va assegurar que havia comprat una sèrie sencera del número que apareix al cartell, el 27,931, i que va dir "Me sacaré la pirula y mearé en la sede de Izquierda Unida si me

La imatge de la discòrdia

toca". Una mica escatològic l'home però, el que dèiem, ni Acadèmies de la llengua ni gaites.

I més història

I és que ficats a buscar la imatge que ha donat peu a tot l'enrenou de la pirula i el que li toca al nostre presi "por Navidad", ens hem quedat a quadres del que circula per la xarxa sobre aquest personatge. Hi ha algunes d'antològiques. Perquè després diguen que la gent no té imaginació. Ja ho van dir al maig del 68, "la imaginació al poder". Això si que és una arma carregada de futur!

Una sauna seca, se secó

Si fa unes setmanes ens fèiem ressò que a la nostra piscina, pseudomunicipal, aviat tornaria a haver-hi, altra vegada, una sauna seca, per les obres que allí hàviem

vist al terra i pel fet d'haver llevat la vella, doncs, "nuestro goso en un poso". Només ha estat un mirall. Al terra, certament, li han ficat el panot però ... res més. Desapareguda l'anterior, a esperar toca "si no un pito una pelota". I ningú dels responsables municipals, que hauria de vetllar perquè allò estigués, com a mínim, en les mateixes condicions anteriors al canvi sobtat d'empresa, perquè suposadament s'havia de salvaguardar els interessos públics, se'n recorda de res. Nosaltres hem fet una adaptació col·loquial d'una vella cançó d'un antic grup que es deia RIP i que diria, més o menys, així "Una sauna seca, seca, seca, seca, seca, se secó, con un ayuntamiento mucho más seco, y se sécaron los dos. Periquituluquemanduliqueputingui ..."

Mundo apocopat

Què li passa al nostre inefable, Jaime Mundo, exalcalde que està tan apagat? No sabem si deu ser perquè ara ja no pot dir tant, de sí, sí, (allà a les corts valencianes deu ser, no, no, com no tenen un duro), però el que és ben cert que està més aplanat que una botifarra a dins d'un entrepà. No s'hauria d'haver deixat el seu càrrec d'alcalde. A ell li provava més que a ningú això d'anar per casa. Hagués hagut de fer com el Chaves eixe de Veneçuela, demanar que li renovaren el càrrec a vitalici. Perquè després diguen que això de la política d'altres volades no crema!

EL CONSELLER DE SANIDAD ANUNCIA LA CONSTRUCCIÓN DEL NUEVO CENTRO DE SALUD DE BENICARLÓ

Valencia (04.12.02). El conseller de Sanidad, Serafin Castellano, ha anunciado esta mañana la construcción del nuevo Centro de Salud de Benicarló, durante su visita al ayuntamiento de esta localidad de Baix Maestrat.

Castellano ha destacado que el futuro centro de salud de esta localidad, en el que se invertirán un total de 3.630.000 euros, dará cobertura a 28.360 habitantes de las municipalidades de Benicarló, Peñíscola ...

"Las cosas de palacio van despacio"

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Formigoneres

En aquesta època de crisi, on els del totxo ho estan passant francament malament, és curiós veure com els camions de formigó, que abans anaven cap els edificis, ara, se'ls veu pul-lular de manera continuada per l'obra pública, que sembla ser la seua taula de salvació. Però hi ha uns que destaquen, visualment, en l'obra pública benicarlanda, uns que porten unes sigles que no sabem que volen dir, HMD. I és que, de vegades, se'n veuen uns quans fent cua per vessar el seu producte. No ens estranya amb la quantitat de carrers, places, rotondes, camins i caminets que per obra i gràcia del nostre alcalde s'estan alçant al nostre poble.

Crisi als "cepillos"

I la crisi que també havia d'arribar a les butxaques de les esglésies. I així, resulta que nostres llocs de culte catòlic, apostòlic, i romà, també estan sota mínims i necessiten del suport, monetari, dels seus feligresos. Tant és així que, des del púlpit, els capellans es queixen de la poca solidaritat que els feligresos tenen amb la seua església, salvadora d'ànimes, més propera a ells. El que s'han vist obligats a fer, els pobres retors, per salvar-nos del foc malèfic de la luxúria monetària i especuladora a la que ens havíem abocat, demanar, com simples pidolaires.

La Veu i el CSI

Un tafaner, que està per tot arreu, com no potser d'altra manera, ens ha enviat una imatge que no té preu. Fins i tot, La Veu, aquest setmanari que té per costum, de manera seriosa, i de vegades no tant, criticar les actuacions dels diferents governs, també ha anat a parar al nou forat

La Veu, la primera al forat del CSI

del CSI (Centre de Salut Integrat): la tercera pedra. Vinga, que ja hem entrat a la història. I a més, els primers. I de la ma del nostre "estimat" alcalde. Cal reconèixer que, tot i les diferències de criteris: "lo cortés, no quita lo valiente", que diria un altre castizo.

Careto repetit

Els tafaners ja hem descobert perquè la majoria de mitjans de comunicació sempre trauen les mateixes imatges de la regidora de Cultura, Durà. Com és tant difícil trobar-la en qualsevol esdeveniment cultural exploten les poques que tenen. I és que és més difícil veure-la a ella que al Bin-Laden eixe que els americans busquen i no troben. Segons tenim entès a l'ajuntament ja han proposat que fiquen una foto d'ella als actes que hauria d'assistir. I és que n'estan cansats de rebre garrotades per la seua absència.

Normalización

Normalización del castenallo. És el millor que hem escoltat des de fa molts anys per part d'una responsable polític del nostre ajuntament benicarlando. Simplement genial. Mireu que es prodiga ben poc aquesta senyora, la regidora Durà (qui si no!), perquè ja és difícil que diga tantes bajanades en tan poques actuacions però, amb aquesta, simplement s'ha superat. A n'ella si que l'haurien de normalitzar? Hauríem de recordar-li, com al regidor Marzal, allà pel 1998, quan era regidor d'esports i passava de la nostra llengua, que el valencià és cosa de tots, i que li va costar una altra de les portades antològiques de La veu?

Normalización (i 2)

Mireu si em vam escoltar de bajanades que, fins i tot, l'alcalde, Marcelino és va sumar a la festa dient que sí, que era cert que el castellà estava discriminat perquè, segons ell, s'havien queixat, la gent gran, els estrangers i, aquesta si que es bona, les notaries. Home que algú de la gent gran d'aquest poble faça algun comentari sobre que no entén el valencià escrit, o els estrangers, que normalment no diuen res, d'acord, però ... les notaries? És que ara el senyor Marcelino, Alcalde, es cartaja, habitualment, amb aquesta gent de les escriptures? De més rares n'escoltarem, suposem. Això si, sempre els podrà dir que a la Universitat Popular fan bons curssets de valencià. En tots els seus graus. I és que reciclar-se sempre va molt bé.

Normalización (i 3)

Diu la regidora Durà que el castellà ha estat "maltractat" injustament en aquest poble. Aquesta senyora no deu viure al mateix poble que nosaltres. Ja n'és de complicat trobar algú, ja siga

Senyora Garcia

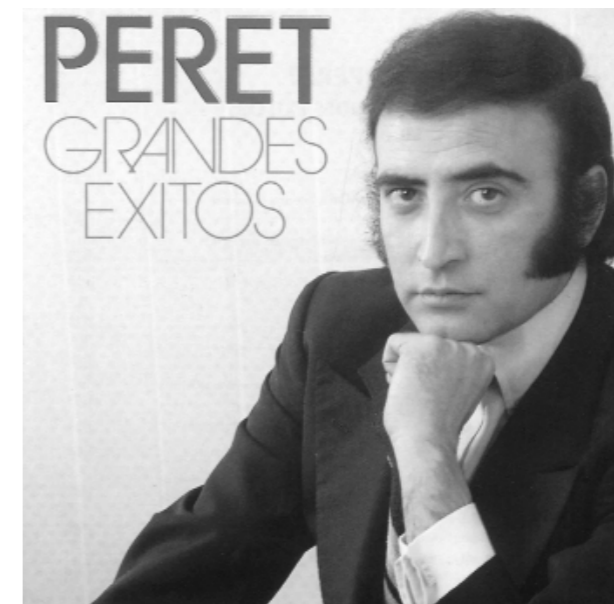
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 661

text EL LECTOR

Recentment sentia en una de les emissores de RNE l'opinió d'un músic sobre un cert congrés sobre la rumba catalana que s'estava celebrant no sé on. En un moment donat, deia una cosa que puc presentar així: *Porque lo que vale y lo que aprecian en todas partes es que cada uno muestre, de la mejor manera, lo que es suyo y solamente suyo, su idiosincrasia. Por eso en Alemania gusta nuestra rumba y no el imbécil tecnopop que hacemos los españoles y que nunca podrá superar el que ellos practican.* (Nota per al Dr. Climent: això de "mostrar lo suyo" no va per vosté, no s'ho prenga al peu de la lletra). Doncs em ve a cap aquesta entrevista després de llegir el penjament de normalitzar el castellà a Benicarló. No cal que ho explique, veritat? No crec que la il·luminada regidora llija la nostra pàgina.

Al tall de la qüestió sí que m'agradaria aportar-li unes dades amb què la nostra concejal hauria d'haver comptat abans de llançar aquest brindis al sol. En el període comprés entre 1986 i 2001, al Baix Maestrat –si la regidora Durà li pregunta, li contesta que és la comarca on està Benicarló– el percentatge de persones que admeten entendre el valencià ha baixat un 2'58. En l'altra competència activa, la de parlar, el descens és impressionant: en aquests quinze anys hem perdut un 11'65% de parlants. Per altra banda, és cert, augmenta la quantitat de persones que admeten saber llegir i escriure en valencià. Malament rai si

l'escolarització obligatòria no poguera garantir aquesta mínima instrucció. Deu ser que no ix al carrer o que la proliferació d'actes culturals on, segons li deuen haver dit, s'usa el valencià, li ha fet pensar que el castellà perilla en terres de Fabra. De Carlos Fabra. Ara, vostés quasi m'escriuen mig article en la llengua de Cuenca. Què és si no això de *la actual* o *la edil* que he trobat al reportatge de la setmana.

Ja m'explicarà quin delictes és la *receptació*... Estendre receptes falsificades? Realment té ingredients curiosos la notícia sobre la banda detinguda. Llijo que un dels delinqüents pertanyia a la noblesa, era un *baró*, i no va tindre escrúpols d'abandonar un fill seu de tretze mesos quan fugia pels terrats. En el mateix article trobem un *mèdic* forense, igual que el nostre Conseller d'Educació, i un topònim nou la *Penyeta Rotja*.

També he trobat alguna cosa curiosa en la notícia dedicada a la Gala del Comerç. Potser per tractar-se de la primera edició i davant el nivell dels participants,

el jurat ha optat per una solució salomònica: donar el premi per ordre alfabètic. Així doncs, si enguany els premiats han estat Avila, Batra i Cid, ja podem augurar els de l'any vinent: Descans System, Embruixa't de moda i Foix, Confecciones. Ximen's encara té temps per renovar-se.

Veig que són cabuts en això dels grupets musicals de Benicarló. Va, com no paren, els diré un parell de noms més: per Àtomo demanen a la fontaneria Ávila; per Mandarina, a Sergio Trenzano i per Sílice, a l'inclit Josep Igual.

Els felicito per la magnífica fotografia que acompanya els Tafaners de la pàg. 12. En primer pla hi podem veure un líder clarivident indicant el camí a la tripulació amb el posat decidit d'un modern Colom. Al darrere, amb ulleres fosques perquè no l'encegue tanta claredat, un atentíssim Cuenca i entre

altres el bon Marcelino, que no atén al mestre sinó coses més urgents al mòbil. Jo pronostico que este xicot no farà carrera.

Com a informació de servei públic em sembla filar massa prim el titular de l'última pàgina: "Ja és possible trobar (...) productes d'alimentació al Benicarló Centro". No hi havia una gran superfície?

La millor

"El conflicte congolès, des de 1996 a 2003, ha causat més de 5 milions de morts, sols superat per la II Guerra Mundial. La pregunta pertinent és, per què els mitjans de comunicació occidentals no informaren, de forma suficient, d'aquest brutal genocidi."

La merda que ens cobreix

Portem més de vint anys parlant d'aquests temes tan escatològics i encara no temim la solució. Bé, si la tenim, el que no hi ha és la voluntat dels nostres governants d'aplicar-la. I d'aplicar-la bé i fins a les últimes conseqüències. I així ens va.

Quina manera de marejar la perdiu, fins i tot, ara, no contents en ser en tema de murmuració a tot el llarg i ample de l'estat espanyol, per la nostra eficiència, també la Comissió Europea, ens dona l'últimàtum indicant-nos que estem a la seua llista negra de municipis que no acomplim les directrius europees en matèria de medi ambient.

Per terra, mar i aire, la nostra zona s'ha convertit en nucli contaminat, i contaminant, sense que per ara, cap administració haja estat capaç de ficar fre a aquest despropòsit.

Els residus urbans, que ningú els volia, ara, resulta que es converteixen en problema, per a d'altres municipis, perquè hi ha una proposta del nostre ajuntament popular per instal·lar una planta de reciclatge d'última generació.

Fins i tot, el Conseller de Medi Ambient ha volgut posar cullerada en aquest desgavell, ficant més llenya al foc, a l'anunciar que vol avançar el tancament, desmantellament i desgasificació del nostre abocador per al proper any.

El nostre abocador està considerat il·legal per la conselleria però s'ha permès utilitzar-lo (fent la vista grossa, com a molts

662

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

altres municipis, no creieu que som els únics), perquè no teníem on deixar la brossa però sorprén, i molt, aquesta sobtada pressa del Conseller, de tancament, quan encara no està solucionada la qüestió de l'abocador controlat ni el de la planta de reciclatge, que ja havien d'estar operatives i no ho estant per la seua ineficàcia i inoperància.

Molt ens temem que la proposta unilateral feta pel nostre ajuntament, i que sembla no va caure massa bé al seu departament, ha fet accelerar aquest avançament cosa que no fa

amb els d'altres municipis de la contornada que tenen abocadors en la mateixa situació.

Veurem si això no afecta, en sentit contrari, a la depuradora d'aigües residuals, que també ja fa un bon grapat d'anys que l'hem pagada, i seguim pagant, amb el famós cànon de sanejament que ens aplica la Generalitat en el rebut de l'aigua.

Si ens fixem, tots els problemes es resumeixen en el fet significatiu que és molt fàcil generar residus però que és necessita voluntat política per eliminar-los adientment, sobretot, perquè la tecnologia actual ho permet.

Si ens deixarem de tanta parafernàlia en esdeveniments pomposos i de picabaralles entre pobles i ens ficarem mans a la feina, probablement, ara, no estariem lamentant-nos pel fet que la merda ja ens cobreix. Ni que a Brussel·les ens tinguen marcats amb una creveta per marrans.

Per Xavi Burriel

“La reserva DURA”

El còmic

El còmic

Nota de la Redacció:

Des de La Veu volem apropar-nos al nostre amic i col·laborador Paco Delcastillo, i a la seua família, per mostrar-li el nostre condol i estima més sincera, en la mort del seu pare, Paco, Benjamín “lo ferrer”, com era conegut col·loquialment. Descanse en pau.

Carxofa: per el secretari general del FVMP, José Antoni Redorat. La seua proposta per reactivar el valencià deixa, a les clares, que encara resta molt de camí perquè valencià i castellà estiguen a la mateixa alçada. Una proposta de tots els municipis valencians que, sembla, no tenir continuïtat ací, al nostre poble. Redorat hauria de fer-los una escolteta als del seu partit benicarlando, per la seua actitud contradictòria i hipòcrita. Esperem l'escolten.

Panissola: per al nostre alcalde Marcelino Domingo. No és de rebut escoltar a tot un alcalde, en el Ple parlar d'aquesta manera “jo parlo com me dona la gana”, a una interpel·lació de l'oposició. Senyor Domingo, a casa, al carrer, al cafè, ... pot parlar com considere però, quan està en el seu càrrec, d'alcalde, cal saber guardar les formes i tindre un mínim de correcció. D'exemple, al seu costat, en té un i molt bo, el regidor Cuenca. Sap, com ningú, guardar les maneres. Pregunte-li com s'ho ha per diferenciar entre la persona i el càrrec.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

